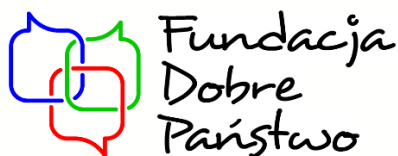

Poznań, 20 listopada 2023 r.

Fundacja Dobre Państwo
ul. Żbikowa 14
61 – 065 Poznań
KRS: 0000903252

W. Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP
w miejscu

PETYCJA

Na podstawie art. 63 Konstytucji RP i art. Art. 2 ust.3 Ustawy o petycjach wnosimy petycję o podjęcie działań w celu wniesienia pod obrady Sejmu RP projektu ustawy o zmianie ustawy z 21 sierpnia 1997 r. „o gospodarce nieruchomościami”. Dz.U.1997 nr 115 poz. 741 ze zmianami.

Wnosimy o doprecyzowanie art. 68 ust. 1 pkt 6) poprzez nadanie temu przepisowi następującego brzmienia:

Art. 68.1. (...) 6) kościołom i związkom wyznaniowym, mającym uregulowane stosunki z państwem, PRZEZNACZONEJ W PLANIE MIEJSCOWYM na cele działalności sakralnej

Treść aktu w kształcie redakcji tekstu, zmiana objęta petycją zapisano wytłuszczoną czcionką.

art. 68.1. Właściwy organ może udzielić bonifikaty od ceny ustalonej zgodnie z art. 67 ust.3, na podstawie odpowiednio zarządzenia wojewody albo uchwały rady lub sejmiku, jeżeli nieruchomość jest sprzedawana:

(...)

6) kościołom i związkom wyznaniowym, mającym uregulowane stosunki z państwem, PRZEZNACZONEJ W PLANIE MIEJSCOWYM na cele działalności sakralnej.

UZASADNIENIE

Nieruchomości są majątkiem szczególnie cennym. Zawarcie umowy wymaga szczególnej formy aktu notarialnego. Bezpieczeństwo dysponowania dobrem nieruchomym opiera się na precyzyjnych normach spisanych w wielu przepisach. Cena i zapłata są elementami rozliczenia się stron. Szczególnej transparentności wymagają transakcje mieniem publicznym. Samorząd zbywając nieruchomości z zasobów gminy dysponuje bezpowrotnie Dobrem Publicznym – majątkiem wspólnym. Grunt ma wartość rynkową. Zabudowa możliwa do wzniesienia lub już w terenie posadowiona ma wartość inwestycyjną. Planowanie przestrzenne, szeroko rozumiana urbanistyka jest sztuką kompozycji przestrzeni społecznej. Umową o wykorzystaniu geografii, przyrody, infrastruktury i zasobów osobowych dla dobra wspólnoty. Samorząd lokalny jest egemplifikacją małej ojczyzny. Dobre Państwo to fraktale dobrych miast i wsi.

Ustawa o gospodarce nieruchomościami udzieliła władzy lokalnej prerogatywy udzielania wskazanym enumeratywnie podmiotom bonifikaty od ustalonej ceny rynkowej. Analiza procesu legislacyjnego i praktyki gospodarczej implementacji zapisów ustawowych wskazuje, że intencją ustawodawcy jest wspieranie nie tyle konkretnych podmiotów, lecz ich działalności skierowanych w konkretnych modelach zagospodarowania i wykorzystania terenu. Innymi słowy nie tylko kluczowy jest podmiot cieszący się przywilejem zmniejszenia ceny zakupu nieruchomości, lecz cel gospodarczy na który ma być ona przeznaczona.

Chronimy i wspieramy konkretne cele i funkcje społeczne, które dla swych realizacji muszą wykorzystywać nieruchomości. Wspieramy działalność pożytku publicznego, a za taką uznajemy między innymi wszelkie czynności, które dokonywane są z pobudek religijnych.

Z tego powodu art. 68.1 pkt. 6) UGN wymaga doprecyzowania. Kluczowe jest uniknięcie kolizji i ryzyka decyzji urzędniczych przekraczających zakres przyznanych decydom uprawnień i kompetencji. Bonifikata w cenie za nieruchomość samorządu zbywaną kościołowi i/lub związkowi wyznaniowemu nie może mieć miejsca dla terenów wykorzystywanych w przyszłości komercyjnie. Niestety aktualny kształt zapisu dopuszcza sytuacje, że udzielono kościołowi rabatu w cenie za sprzedawaną nieruchomość, która w cenie rynkowej była odsprzedawana.

Kluczowe w opinii składających petycje jest uszanowanie woli społecznej. Społecznie przyjętym jest, że powszechnie przeznaczenie terenu kształtowane jest w planie miejscowym.

Procedura uchwalania jest szczegółowo opisana. Udział czynnika społecznego w kształtowaniu przestrzeni jest uwzględniany. Zatem zasadnym jest pochylenie się na niniejszą petycją by doprecyzować pozycję decyzyjną urzędnika samorządowego. Bonifikaty od ceny nieruchomości nie udziela się instytucji, która deklaruje przyszłe wykorzystanie, lecz dla tych zdarzeń gospodarczych dla których przeznaczenie terenu jest znane i społecznie uzgodnione. Ludność miejscowa o funkcji sakralnej nieruchomości wypowiada się w formie planu miejscowego. Funkcja planistyczna jest konstytutywna i trwała oraz znana lokalnie.

Doprecyzowanie, że opusty w cenie władza udziela tylko dla tych terenów, które społecznie przeznaczone zostały dla funkcji sakralnej uniemożliwi nadmierowe wykorzystywanie preferencji. Nie będzie zderzenia dobra doczesnego z dobrem transcendentnym. Władza dysponująca majątkiem publicznym wspierać będzie finansowo tylko te inwestycje w nieruchomości, które zostały przez wspólnotę antycypowane w planach miejscowych. Doprecyzowując przepis o zapis: **PRZEZNACZONEJ W PLANIE MIEJSCOWYM** unikniemy kursu kolizyjnego dobra wspólnego społeczności lokalnej wyrażanego w przestrzeni materii posiadanych zasobów materialnych z przestrzenią kultu sakralnego, który dla realizacji potrzeb duchowych potrzebuje fizycznej skorupy świątyni. Na początku było słowo. Precyzja i jasność sformułowań pozwalają uniknąć rafa nieporozumień i pokus do błędów.

Z uwagi na zasygnalizowane argumenty i po zasięgnięciu opinii biura prawnego parlamentu wnosimy o nadanie petycji i sprawie biegu. Oczekujemy informacji o rozstrzygnięciu petycji.

Katarzyna Kosakowska

Witold Solski

Zarząd Fundacji Dobre Państwo